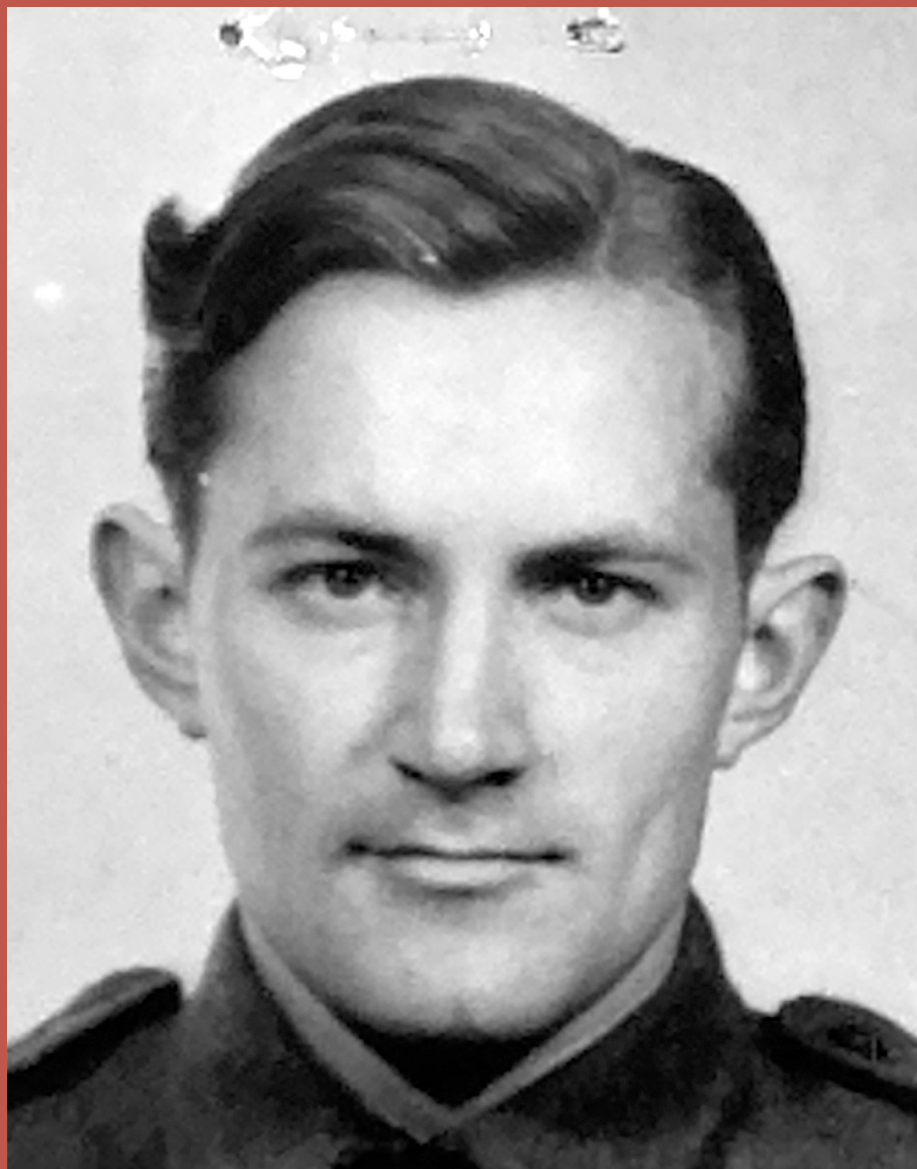

Historisk Tidsskrift

126:1
2026

Den danske historiske Forening

Historisk Tidsskrift

DEN DANSKE HISTORISKE FORENING
Saxo-Instituttet, Københavns Universitet
Karen Blixens Plads 8, 2300 København S
www.historisktidsskrift.dk

Copyright © 2026
by Den danske historiske Forening

Udgivet i kommission hos Nord Academic
[https://nordacademic.dk/da/tidsskrifter/
historisk-tidsskrift/0106-4991](https://nordacademic.dk/da/tidsskrifter/historisk-tidsskrift/0106-4991)

ISSN 0106-4991
ISBN 978-87-12-80816-9 (trykt)
ISBN 978-87-12-80823-7 (e-bog)

Tryk:
Scandbook

Vinger af vektorisering
AI-VÆRKTØJER I DET HISTORISKE
LABORATORIUM

AF
BENJAMIN ASMUSSEN

Den antikke myte om mestersmeden Daidalos har altid fascineret, fordi den ikke kun udtrykker det jordbundne menneskes længsel efter at svinge sig mod skyerne og vinde sin frihed, men også drømmen om, at der findes en teknisk løsning på problemet – og at det kan gå gruelig galt, for skønt Daidalos reddede sig, fløj hans søn Ikaros for tæt på solen og styrtede. Nu er myten imidlertid blevet til virkelighed, og kunstig intelligens har skabt vinger til historikerne – nu kan vi flyve. Med den rette brug af udvalgte sprogmodeller kan store mængder af materiale på mange sprog overskues, og nyttig information udtrækkes på et øjeblik. Andetsteds i tidsskriftet skaber Anders Ravn Sørensen et overblik over de bredere perspektiver i sprogmodellerne i historieskrivningen. Dette essay er snarere en praktisk rapport fra det historiske laboratorium til inspiration for nye arbejdsmåder her og nu. Indlægget afsluttes alligevel med perspektiver for fremtiden ud fra laboratoriets forsøg samt tanker om, hvordan historikeren måske kan undgå Ikaros' skæbne.

Tiden op til nu – kong Christian AI

Tidligt i 2025 eksperimenterede jeg med at skabe en digital version af kong Christian 4.¹ Sprogmodellen ChatGPT gav mulighed for at uploade en række tekster, som modellen skulle tage udgangspunkt i, når den blev promptet, i dette tilfælde kongens breve. Resultatet af eksperimentet var først lovende, og teknologien tillod søgninger efter begreber, der hverken fandtes på Christian 4.s egen tid, eller da hans breve blev udgivet sidst i 1800-tallet. Men med tiden var det, som om den digitale monark kiggede dybt i rhinskvinen, og resultaterne blev stadigt ringere. Med tiden tabte sprogmodellen af uransagelige årsager evnen til at citere fra teksternes 1600-tals dansk, og hallucinationerne blev hyppigere.

¹ Benjamin Asmussen: „Kunstig intelligens i historieforskningen? Tillid og kong Christian AI“, *Historisk Tidsskrift*, 125:1 (2025), s. 172-181, doi: <https://doi.org/10.7146/ht.v125i1.157502>.

Men det var en anden tid. Efter sigende svarer et hundear til syv menneskeår, og et AI-år er nok endnu mere. I det tidlige 2026 begyndte jeg for alvor at eksperimentere med Googles tjeneste NotebookLM, der er bygget direkte til forskningsformål. NotebookLM fungerer ved, at man opretter en såkaldt notesbog, som man fodrer med digitale tekster – artikler, bøger, rapporter, regneark etc. – og sprogmodellen bruger så kun dette materiale til at udforme svaret på ens spørgsmål. Jeg havde prøvet NotebookLM tidligere, men var ikke imponeret over dens evne til at arbejde med de tekster, jeg gav den. Det følte, som om den ikke fik det hele med, kun læste udvalgte dele af bøgerne, samtidig med at den kun kunne arbejde med en stærkt begrænset mængde tekst.

I det tidlige 2026 var oplevelsen en helt anden. Den nye version af NotebookLM kunne nu håndtere op til 300 lange tekster på én gang og lod til at kunne finde rundt i hele tekstmængden. Men kan man stole på den? Eksperimenter måtte der til!

Kan vingerne bære?

På samme tid arbejdede jeg med Det Danske Afrikanske Kompagni, der i 1755 fik kongelig oktroy på handlen med Marokko på Frederik 5.s fødselsdag, den 31. marts. Kompagniet blev aldrig nogen stor økonomisk succes, men spillede en rolle i et usikkert dansk samarbejde med sultanen af Marokko, som havde til formål at bremse marokkaniske kaperes erobring af danske skibe og slavegørelsen af deres besætninger. Kompagniet efterlod sig et halvfærdigt dansk konsulat og et handelshus i kystbyen Essaouira, og her skulle jeg medvirke til at lave en udstilling om den danske del af historien. Det var altså nødvendigt at få et overblik over aktører, forløb, skibe, handel og meget andet, og selvom kompagniet ikke har fyldt meget i historieskrivningen indtil for nylig,² så blev det ganske grundigt beskrevet i professor i østerlandske sprog J.L. Rasmussens bog om emnet fra 1818,³ tilsyneladende endda med inddragelse af kilder på arabisk. Rasmussens værk var min første indgang til aktørerne og derfor vigtig: Når jeg skal arbejde med et handelskompagni, der involverer mange mennesker, der bevæger sig i verden, holder jeg af at skabe systematiske, kronologiske biografier til at få overblik over hver enkelt.⁴ Derfra kan enkelte udvælges til f.eks. netværksanalyse eller grundigere studier.

² Jf. Bent Blüdnikow: *Grænseløse jøder. Spillet om Danmark og Marokko i 1700-tallet*, København 2024, hvor kompagniet spiller en vigtig birolle.

³ J.L. Rasmussen: *Det under Kong Frederik den Femte oprettede Danske Afrikanske Kompagnies Historie, af Arkivdokumenter udarbejdet*, København 1818.

⁴ Det samme princip brugte jeg i arbejdet med min ph.d.-afhandling, hvor et

Fig. 1: Daidalos lader sin søn Ikaros sætte af under deres flugt fra Kreta. Icare et Dédale, malet af Charles Paul Landon 1799. Foto: Musée des Beaux-Arts et de la Dentelle d'Alençon via Wikimedia Commons.

Det tog flere dages arbejde at gå Rasmussens bog igennem og høste dens viden til biografierne, men til gengæld havde jeg nu en grundig fornemmelse for hans fremstilling af forløbet og aktørerne som basis

biprodukt blev en offentligt tilgængelig wiki med omkring 1500 note-oversigter over søfolk, købmænd og handelshuse. Se <http://oldenburgbusiness.net/> Her er alle noter dog skrevet manuelt.

for det videre arbejde. Til slut kom jeg til at overveje, om det rette AI-værktøj kunne have hjulpet mig, nemlig Googles NotebookLM. Rasmussens bog var allerede digitaliseret og tekstgenkendt, så det tog kun kort tid at tilpasse en sprogmodel, der skulle arbejde med den bog og kun den. Det tog til gengæld lidt længere tid at skabe en prompt, der gav det ønskede resultat, men efter en del forsøg kunne jeg nu skabe kronologisk opbyggede biografier som de før omtalte. NotebookLM kunne endda med den rette prompting tilføje wiki-formateringskoder, så teksterne kunne kopieres direkte ind i en ny wiki, dvs. online leksikon, til formålet, så de var lette at overskue også for andre deltagere i projektet.

Med mine manuelt skabte biografier ved siden af NotebookLM's havde jeg et godt grundlag for at sammenligne, og min første reaktion var irritation. For NotebookLM's biografier var både mere velskrevne, grundigere og mere komplette end mine egne. Jeg kunne ikke finde eksempler på noget, sprogmodellen havde udeladt, som jeg selv havde noteret mig, og jeg fandt heller ingen eksempler på hallucinationer – altså at sprogmodellen opfandt data for at behage mig, som man ofte oplever med f.eks. ChatGPT, Claude og Gemini.

Men som nævnt i artiklen om kong Christian AI, så er der lang vej til tillid til de nye værktøjer: Kan vingerne virkelig bære, når vi nu er vokset op med fortællingen om Ikaros, hvis begejstring førte ham i døden? I løbet af de følgende måneder forsøgte jeg igen og igen at knække værktøjet: Jeg forsøgte at få den til at hallucinere ved at spørge til ikke-eksisterende historiske aktører, og jeg spurgte om stadig mere obskure ting for at undersøge, om sprogmodellen virkelig kom ud i hjørnerne af materialet. Endnu er det ikke lykkedes mig at vinde over sprogmodellen. Ofte svarer den efter lang tids overvejelse, at materialet ikke kan bruges til at svare på min prompt, eller at den person, jeg spørger til, ikke findes i bøgerne. Enkelte gange udtrykker den tvivl om personer med lignende navne, og undertiden kan komplicerede layouts i tekster forvirre. Men tilliden er hastigt under opbygning, og spændende perspektiver tegner sig for historikerens arbejde i fremtiden. Den første irritation blev altså afløst af en boblende glæde over, at Daidalos nu havde bygget vingerne færdige. Men hvordan virker det?

Vektorisering i mange dimensioner

Grunden til, at Afrikansk Kompagnis købmænd dukkede så klart frem fra Rasmussens gamle bog, skyldtes *vektorisering*. Sat på spidsen betyder det, at menneskesprog omformes til tal, som computeren forstår og derfor kan regne med.

Det klassiske eksempel på vektorisering af tekst er at forestille sig et

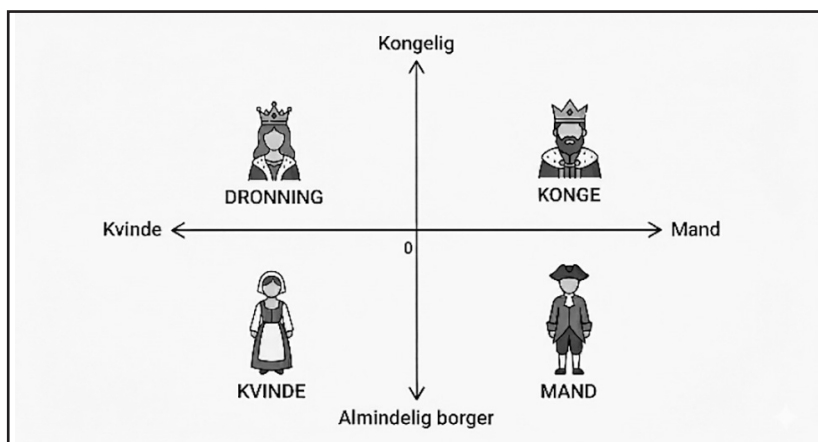

Fig. 2: Enkel repræsentation af ord som vektorer i et betydningsrum. Tegnet af Nano Banana 2.

koordinatsystem med to akser. Den ene akse går fra kvinde til mand, mens den anden går fra kongelig til almindelig borger. Derved kan en dronning skrives som [kvinde, kongelig] eller tilsvarende tal, og vi kan nu regne med ordene. Trækker man kvinde fra [kvinde, kongelig] og lægger mand til, så har man en konge [mand, kongelig]. Eksemplet med kun to akser er simpelt, men man kunne tilføje flere akser, der viste gammel-ung, dansk-tysk, militær-civil eller meget andet. Derved kan komplicerede betydningsrum udtrykkes matematisk som vektorer og regnes på af en computer. De store sprogmodeller, der bruges i dag, sætter mange hundrede akser på hvert begreb og skaber derved et multidimensionelt rum, hvor betydninger grupperes efter lighed. Ordet linjeskib ligger således tæt på ordet fregat, mens hjulplov eller malkeskammel ligger ganske langt borte derfra i det multidimensionelle rum. Rummet samles i en vektordatabase,⁵ som bruges, når man spørger. Prompten omformes til den samme type vektor, der så sammenlignes med vektordatabasen, og begreber, der ligner spørgsmålet, tages derefter med til tekstgeneratoren, der skaber et svar ud fra de fundne data. Generatoren kan samtidig inkludere en henvisning, da den ved præcis, hvorfra informationen stammer. Konceptet kaldes også RAG – Retrieval Augmented Generation og er nærmere beskrevet i artiklen om kong Christian AI.

Vektoriseringen af sproget rummer mange fordele. For det første er man ikke afhængig af præcise nøgleord som i en klassisk fritekstsøgning, men kan beskrive det, man søger efter, upræcist med sine egne

⁵ Hemanth Raju: "Behind Notebook LM: How AI Turns Information Into Insight", *Medium.com*, 18. november 2025 (tilgået 9.4.2026).

ord, og takket være nærhederne i det multidimensionelle rum kan systemet alligevel assistere. For det andet mindskes sprogbarrierer markant. Når en tekst omformes til en række begreber eller overordnede betydninger, er det ikke vigtigt, hvilket sprog teksten er skrevet på. Det samme gælder prompten og det genererede output. Spørger man på mandarin, får man svar på mandarin, også selvom den oprindelige tekst var på 1600-tals dansk. For det tredje er hastigheden meget høj. Selv med titusindvis af siders tekst kan den relevante information findes og genereres i en ny tekstdragt med henvisninger på sekunder.

Men kan man flyve for tæt på solen? Den største fare er nok, at udformningen af betydningsrummene ikke er neutrale: De er skabt gennem sprogmodellens oprindelige træning på et meget stort tekstkorpus på en lang række forskellige sprog. Strukturer, fordomme, amestuehistorier og forældede menneskesyn i det materiale, sprogmodellen er trænet på, kan også komme med i organiseringen af betydningsrummet, og det er vanskeligt at opdage eller korrigere for historikeren. Her venter et stort arbejde forude, både med eksperimenter og måske med specialtrænede sprogmodeller til hver tidsalder eller kontekst.

Dertil kommer selve heuristikken. Hvilke tekster skal vi fodre modellerne med, og hvordan får man fat i dem i digital form? Fagfællebedømte artikler er generelt nemme at finde i digital form, om end vanskeligt for forskere uden for universiteternes biblioteksaftaler. Digitaliseringen af ældre tekster går meget stærkt for tiden, ikke mindst takket være hjemmesiden *Danskerne's Historie Online*,⁶ der drives af foreningen Danske Slægtsforskere. I foråret 2026 var her over 59.000 bøger tilgængelige digitalt og tekstgenkendt, og foreningens frivillige og nyttige arbejde fortsætter ufortrødent. Hjemmesiden *Claus Rønlevs bibliotek* tilbyder over 8.000 digitale bøger,⁷ heriblandt lange serier som f.eks. Kancelliets Brevbøger, dagbøger og meget andet nyttigt materiale, der egner sig særdeles godt til brug for sprogmodeller. Endelig har Det Kgl. Bibliotek også mange ældre bøger til fri brug som f.eks. Rasmussens bog om det Afrikanske Kompagni og den nyttige samling på Tidsskrift.dk. Desuden skal Marinehistorisk Selskab nævnes, der generøst stiller et voksende antal bøger og tidsskrifter med fokus på orlogshistorie til rådighed.⁸

Det sværeste materiale at anvende er altså bøger udgivet de seneste årtier. Bøgerne findes ofte kun analogt og er derfor svære at integrere i den nye teknologi. Dertil kommer spørgsmålet om ophavsret til de

⁶ <https://slaegtsbibliotek.dk/>.

⁷ <https://www.ronlev.dk/>.

⁸ <https://marinehist.dk/>.

tekster, man bruger. Uploader man ophavsretligt beskyttede tekster til f.eks. ChatGPT eller andre generelle sprogmodeller, er der sandsynligvis tale om krænkelse af ophavsretten, da materialet da kan blive brugt til at træne de generelle modeller, samtidig med at andre potentielt kan tilgå teksten. NotebookLM adskiller sig fra øvrige systemer ved, at de uploadede tekster forbliver i et separat rum, som kun man selv har adgang til, hævder Google.⁹ De er altså ikke tilgængelige til træning af selve modellen, og andre kan ikke se dem, og derved krænkelse af ophavsretten sandsynligvis ikke. Ophavsretsmæssigt er processen altså at sammenligne med at uploade en tekst til et skydrev, hvis Googles påstande holder vand. Hvis det ikke skulle vise sig at være tilfældet, findes lignende systemer, der kan køre helt lokalt på ens egen computer, om end ikke helt så udviklede som NotebookLM endnu.

Flyvningens glæder

Teknologien har altså udviklet sig markant på ganske kort tid, men hvordan udnytter vi det bedst muligt i historieforskningen? Det har jeg eksperimenteret med i de seneste måneder, og resultatet er en række robotter, som jeg kalder forsøgene, selvom det egentligt er sprogmodeller med et specialdefineret vidensrum. De er navngivet for lettere at kunne skille dem fra hinanden.

Min favoritrobot er *Mercurius*, der foreløbig har læst 236 bøger og artikler om dansk-norsk handel og søfart med hovedvægt på en biografisk vinkel i tidlig moderne tid. *Mercurius* bruger jeg til at udforske personer og handelshuse, og den er en stor hjælp til at finde vej i et materiale, der er omfangsrigt, men undertiden ganske kildefattigt. Det er den ældste og største af mine robotter, og den gav mig næsten anledning til at føle medlidenhed, da jeg fodrede den med 19 bind af første udgave af *Dansk biografisk Lexikon* (1887-1905) og hele 83 numre af *Erhvervshistorisk Årbog*. Opgaven gav dog ikke *Mercurius* sved på panden, og i løbet af kort tid var materialet vektoriseret og tilgængeligt for semantisk søgning.

For nyligt fik jeg en vanskelig forespørgsel om søfart i renæssancen. Det brugte jeg som anledning til at skabe *Petrarch*, min renæssance-AI. Den har foreløbig fået 28.000 sider af *Kancelliets Brevbøger* og dertil mængder af breve, forordninger, domme, *Kjøbenhavns Diplomatarium*, rentemesterregnskaber og meget andet. *Petrarch* har givet gode svar på den vanskelige forespørgsel, og takket være den har jeg senere f.eks. fået bedre styr på Ostindisk Kompagnis bygninger i København. Den type kilder, som *Petrarch* har fået, rummer tit interessante oplys-

⁹ <https://support.google.com/notebooklm/answer/16164461> (tilgået 30.4.2026).

ninger i bisætninger, som ved et samlet blik på hele tekstkorpuset viser sig anvendelige.

Robotten *Fatima* er ved at blive ekspert i den dansk-marokkanske historie i 1700-tallet baseret på flere landes historieskrivning. Den er uvurderlig til at læse arabisk, spansk, fransk og meget andet, og jeg samarbejder med kolleger i Marokko om at verificere indholdet på de sprog, jeg ikke selv læser. Indtil videre tegner det lovende.

Et større projekt er robotten *Monrad*, der skal rumme en bred viden om dansk søfarts historie fra middelalderen til i dag. Der er et stykke vej endnu, fordi mange vigtige værker ikke er digitalt tilgængelige, men den bliver hele tiden mere vidende. En grundstamme i Monrads viden er de over 500 artikler fra *Handels- og Søfartsmuseet - Årbog* samt de mange numre af *Maritim Kontakt*.

Et forsøgsprojekt er robotten *Passat*, som jeg fodrer med artikler om ikke-dansk handel og søfart i tidlig moderne tid. Den bruger jeg til at få nye vinkler på dansk global søfart set gennem andre landes optik, og det virker foreløbigt lovende, om end med sporadiske resultater.

Også på vej er *Svane*, som kender til Ostindisk Kompagni i 1600-tallet fra et trankebarsk perspektiv. Den ser verden fra mødebordet i Det Sekrete Råd i Fort Dansborg i det sydlige Indien, baseret på transkriberede arkivalier, og den røber nyt, der ellers ikke er skrevet om.

Det samme gælder *Fæddersen*, der mæsker sig med breve fra Asiatisk Kompagni fra 1700-tallet. Meget store mængder breve på dansk, tysk og nederlandsk etc. rummer information om en bred vifte af emner, hvilket nok er årsagen til, at de er underudnyttede af forskningen indtil nu – det er for ufokuseret et materiale at bruge tid på, når man skal tyde den varierende gotiske håndskrift på flere sprog. Men transskriberet via programmet Transkribus¹⁰ og ført videre ind i NotebookLM giver brevene *Fæddersen* mulighed for at give overblik over sager gennem længere tidsspænd, og det er nemt at læse resuméer og derfra gå til de faktiske breve og selve det kildekritiske arbejde.

NotebookLM's indbyggede funktion med at lave interaktive mindmaps passer fortræffeligt til denne type kilder. Ud fra *Fæddersens* læsning af brevene genererer den på egen hånd et overblik over f.eks. skibe, destinationer, personer, privilegier og administrative problemer (se figur 2). Klikker man på f.eks. et skibsnavn i yderste led af mindmappet, så prompter *Fæddersen* sig selv til at fortælle om skibet ud fra et kompagniskibssynsvinkel, men alene baseret på de kilder, jeg har givet den.

¹⁰ Supermodellen *Dansk Dokumentarist* i Transkribus, trænet af historikere på Aalborg Universitet, giver i mange tilfælde så fremragende resultater, at man helt kan undgå senere bearbejdning, da sprogmodellerne er ganske tolerante over for ældre dansk, stavfejl etc.

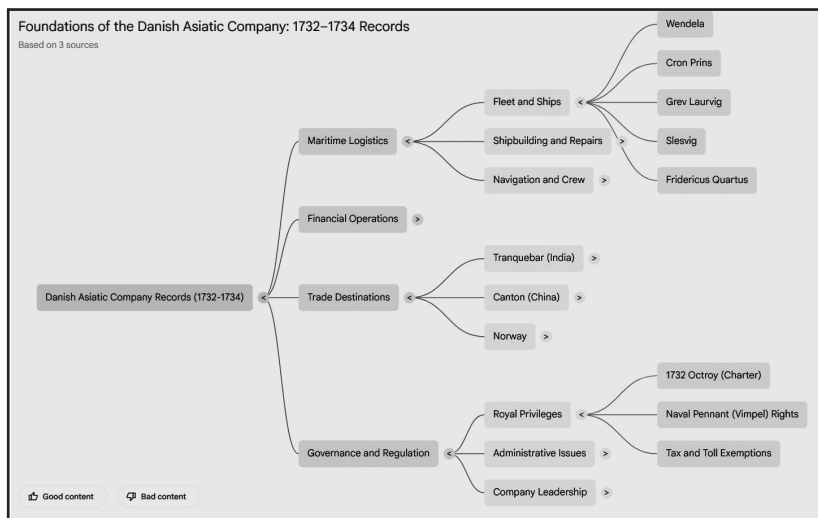

Fig. 3: Robotten Fæddersens interaktive mindmap, automatisk genereret i NotebookLM ud fra Asiatic Kompagnis transkriberede breve fra 1732-1734.

Fælles for Mercurius, Petrarch, Fatima, Monrad, Passat, Svane og Fæddersen er, at de opererer i et lukket rum. Det er kun deres skaber, der har adgang til dem, og de rummer en vis grad af personlig tilpasning – det er historikeren selv, der tilrettelægger både deres viden og uvidenhed. Begge dele kan man nemlig med fordel styre. Erfaringen fra arbejdet med dem er, at de holder sig til det materiale, jeg har givet dem, og da de sætter henvisninger på alle oplysninger, springer jeg i læsningen frem og tilbage mellem robotternes opsummeringer og de originale tekster. Men samarbejdet med robotterne ændrer også mit blik. Jeg kigger nu sultent på bøger og artikler i analog form og overvejer, om de mon er digitaliserede, så mine robotter kan vokse sig større og klogere. Arbejdet med at finde den rette litteratur og kildemateriale er lige så vigtigt som altid, men spørgsmål om digitalisering og tilgængelighed er nu blevet endnu vigtigere.

Endnu nærmere solen

NotebookLM er lige nu et fremragende redskab, og en vifte af lignende programmer bliver hastigt tilgængelig. Som demonstreret ovenfor giver det mange muligheder for historikeren, især over for store tekstmængder.

Men hvad er perspektiverne for den nærmeste fremtid, både for forskning, formidling og undervisning?

- Tilrettelæggelse af robotterne: Hver historiker vil nok skabe sine egne til netop deres formål. Men vil f.eks. forskningsbibliotekarere

gøre det samme til studerende eller forskere? Eller vil underviseren på et kursus stille en robot til rådighed i stedet for et kompendium af tekster? Eller forbyde teknikken?

- Vil museumsfolk skrive længere tekster om temaer og genstande som forberedelse til en ny udstilling og derefter lade en robot skrive teksterne til hver genstand ud fra dette materiale? Måske specialtilpasset dynamisk til hver gæsts niveau eller interesse?
- Vil det være interessant at designe to robotter i to forskellige traditioner inden for et forskningsfelt og dernæst lade dem debattere med hinanden? Notebook LM kan allerede lave dynamiske podcasts og film fra materialet, men dog ikke mellem robotterne. Det kunne nok klares gennem veltilrettelagt prompting.
- Den effektive studerende samler sikkert allerede nu teksterne til et fags pensum og interagerer med dem via et program som NotebookLM, men i fremtiden vil det nok blive en helt almindelig praksis.
- Lige nu er grænsen 300 filer til hver robot i NotebookLM. Sandsynligvis bliver det sat markant op i fremtiden, og vil det betyde, at modellerne kan agere som dynamiske leksika, bygget på mange tusinde bøger og artikler? Det vil i hvert fald være let at tilpasse output til den enkeltes niveau.
- Køb af bøger: Nu er der nye argumenter for at købe en bog i digital form, så den kan indgå i robotternes vidensgrundlag. Måske bliver det standardpraksis, at man køber en bog i både analog og digital udgave?
- Forskningsflow: Med et redskab som NotebookLM til at samle litteratur og kilder kan processen forud for kildebearbejdningen automatiseres. Med scripts i programmeringssproget Python kan store mængder arkivalier nemt hentes fra f.eks. *Arkivalieronline* hos Rigsarkivet, overføres til Transkribus og derfra med AI-agent eller Python videre til NotebookLM, klar til historikerens arbejde. Måske sætter man en arkivkasse i gang om aftenen, og næste morgen er den klar til behandling?

I de ovenstående eksempler er robotterne et redskab, der hjælper historikeren til at navigere i store tekstmængder inden og undervejs i historieskrivningen. Men kan robotterne også stå for selve historieskrivningen? Jeg tør ikke komme med et svar, men blot gøre opmærksom på, at mine robotter undertiden kommer med interessante indsigter fra de kilder, jeg giver dem; indsigter, som jeg gerne selv ville have nået at udtænke.

Alt dette peger i retning af, at de mange digitaliserede ressourcer, der er skabt gennem de seneste årtier, får en ny værdi. Et ældre værk,

der bliver digitaliseret, er nu ikke blot nemt at læse, men kan indgå i nye sammenhænge ved at blive vektoriseret til semantiske søgninger. Det giver også håb i forhold til følelsen af, at en flodbølge af nye publikationer hele tiden strømmer afsted, og som historikeren skal holde sig orienteret i – nu har vi et redskab, der kan hjælpe.

Som så ofte før gør teknologien et kvantespring fremad, mens udnyttelsen af de nye muligheder halter bagefter. Det tager tid at få inspiration og idéer, men heldigvis tyder ny forskning, konferencer, udgivelser, podcasts og meget andet på, at idéerne bliver budt velkommen i højere grad end tidligere. Det sker måske i erkendelse af, at arbejdslivet byder på så mange opgaver, så meget viden, der skal organiseres, og så mange forpligtelser, at mange af os føler akut behov for en utrættelig robot-hjælper.

Historien om Ikaros, der kom for tæt på solen, er velkendt. Voksen, der holdt vingernes fjer sammen, smeltede, og Ikaros styrtede i døden – et universelt tema, der advarer om ikke at være overmodig. Men måske er det værd at glemme Ikaros for en stund og i stedet fokusere på hans far Daidalos, som byggede vingerne. Han slap faktisk væk fra Kreta, fordi han holdt sig på sikker afstand af solens hede stråler. Kan vi historikere gøre det samme?